

ВЛИЯНИЕ НА ПРОЦЕСИТЕ НА ЗЕМЯТА ВЪРХУ ПОПУЛАЦИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО

Атанас Вълчанов

София, ж.к. "Младост" 1 бл.97

РЕЗЮМЕ

Според френската лаборатория по антропология първите човеци се появяват преди около 8 млн. години. От тях около 6 млн. години са преживяни през плиоцена – епоха благоприятна за популацията на човечеството. Следващите 2 млн. години – през плеистоцена човечеството е подложено на тежки изпитания. Проявяват се шест ледникови цикъла. Последният Вюрмски цикъл завършва с космическата катастрофа. Луната преди катастрофата е била планета. Под влияние на сили извън слънчевата система луната забавя своя ход и попада в плен на земята. Земната кора, хидросферата и атмосферата са подложени на огромни напрежения. Глобално се активизират вулканските и сеизмичните центрове. Образуват се огромни приливни и отливни вълни с амплитуда от стотици метри. Променят се географските и магнитните полюси. Човечеството от около 500 млн. Преди катастрофата спада бързо. Обезлюдяването продължава около 3 хил. години до към 8600 г. пр. Хр. на границата с холоцена. Следва плавно възраждане. След откриване на металите и великите географски открития населението започва бурна популация и към 2000 година надхвърля 5,5 милиарда.

Учените могат да спорят преди колко милиона години се е появил човека. Безспорно е, че преди стотици хиляди години той е преживял дивачеството и е започнал да си добива огън, да си готви храната, да закопава мъртвите си, да произвежда оръдия от втори род като съединява камъка и дървото (брадви, копия, стрели, с които не се разделя първата частна собственост), да изобразява бита си (скалните рисунки). Според Кристин Кутюр от френската лаборатория по антропология първите човеци се появяват преди около 8 мил години.

Човечеството е преживяло безбройно много локални, унищожавачи събития от различен произход, мащаби и интензивност като: земетресения, вулканизъм, цунами, заледрявания и суши, тайфуни и торнада, епидемии, метеоритни сблъсъци и др. Такива е имало, има и ще има и занапред.

Циклични изменения вписващи се в гравитационната хармония на слънчевата система са: промени в ексцентритета на земната орбита през 90 – 100 хил. години, промени в наклона на оста на въртене на земята спрямо еклиптиката през 41 хил. години и промени в точките на равноденствие през 21 – 25 хил. години. Еднопосочното действие на тези фактори предизвиква най-големите промени в климата на земята. Плавният характер на промените дава възможност на човека да се съхранява чрез миграция и приспособяване. Тук спадат и колебателните движения на земната кора променящи съотношението между сушата и водата (трансгресии и регресии).

Космическите катастрофи са тези, които нарушават гравитационната хармония на слънчевата система и произлизат от сили извън нея. Те създават огромни напрежения в земната кора, хидросферата и атмосферата, активизират глобално земетръсните и вулканските центрове, образуват гигантски приливни и отливни вълни с амплитуда стотици метра, променят топлинния баланс, географските и магнитните центрове и т.н. При тях цената за оцеляването на човечеството е за сметка на огромни жертви (виж графиката). Наличието на възлища на всички географски ширини от Антарктика до Шпицберген е доказателство за гигантските промени съпътствали геоложката история на земята.

Ако приемем, че човека се е появил преди около 8 мил. години, то той е преживял 6 милиона години в плиоцена. Този период се характеризира със сравнително спокойна обстановка, което е благоприятствало популацията на човечеството.

Следващите два милиона години са тежко изпитание за човечеството. Това е плеистоценския – ледниковия дял на кватернера. Регистрирани са шест ледникови цикъла с междинни затопляния. Последният Вюрмски ледников цикъл трае около 80 хил. години. Преди 18 – 20 хил. години нивото на световния океан спада с около 100 – 120 м. за сметка на заледряванията. Ледниците се спускат до към четиридесетия паралел, а дебелината им надхвърля 5 – 6 км. Плеистоценът завършва с космическа катастрофа сполетяла човечеството между 11653 – 11542 г. пр. Хр. Това събитие е отбелязано в различни точки на земното кълбо, от различни народи по различни методи. В Египет между 11542 – 1322 г. пр. Хр. са регистрирани 7 слънчеви

цикъла всеки по 1460 години. В Асирия между 11542–712 г. пр. Хр. са регистрирани 6 лунни цикъла всеки по 1805 години. Маите между 11653 – 613 г. пр. Хр. са отбелязали 4 цикъла по 2760 години. В Индия 11653 г. пр. Хр. се води за начало на лунно – слънчеви цикли. Не е случайно, че човешката памет под формата на свещенни писания, митове и легенди не надхвърлят времето на космическата катастрофа. Народите преживяват вторично подивяване в борбата за оцеляване. Тогава изчезват мамутите, косматия носорог, пещерния лъв, саблезъбестия тигър и други бозайници.

Според една хипотеза луната е била планета с близка до земята орбита. Под влияние на сили извън слънчевата система тя забавя своя ход и попада в плен на земята, а Меркурий от спътник на Венера става планета. Това се посочва като вероятна причина за космическата катастрофа. В свещени писания, митове и легенди се твърди, че преди катастрофата не е имало луна от което следва, че не е имало лунни и слънчеви затъмнения. Египтяните са регистрирали над 350 слънчеви и над 830 лунни затъмнения, които ако се разстелят към миналото ще достигнат до времето на космическата катастрофа (11653 – 11542), когато се появява луната и започва изчисляването на лунно – слънчеви цикли.

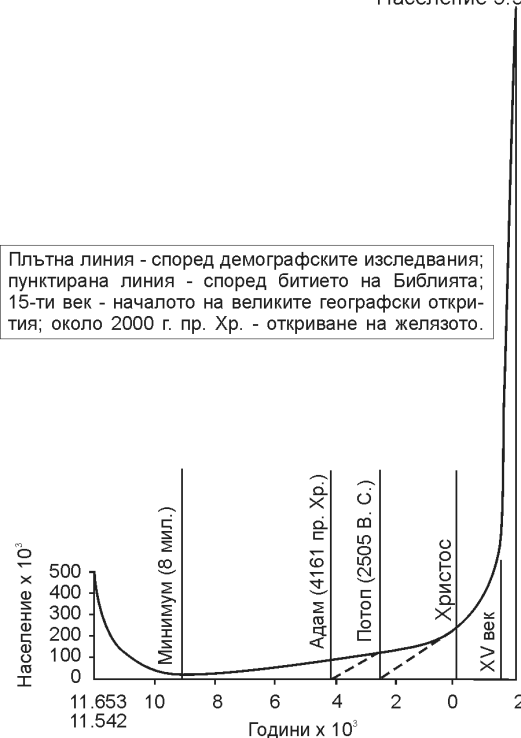
Началото на холоцена (около 8600 г. пр. Хр.) се бележи с бързо затопляне климата. Ледниците се изтеглят към полюсите. Нивото на световния океан се повдига с около 100 – 120 м. с около 10 – 12 мм. годишно. Вероятно по това време Средиземно, Мраморно и Черно море са самостоятелни. Известно е, че Афро – Арабския континент периодически упражнява натиск върху Евро – Азиатския континент. При ротация на Афро – Арабския континент по посока на часовниковата стрелка Гибралтарския проток се затваря за сметка на разтварянето на Червено море. Равнината на съчленяването на Андалузийските с Атласките планини е лабилна зона. Повдигнатото ниво на океана лесно я преодолява и водите му нахлуват в Средиземно море. Повдигнатото ниво на Средиземно море разтваря Дарданелите. Повдигнатото нива на Мраморно море разтваря Босфора, с което нивото на Черно море се изравнява със световния океан.

Това е една типична трансгресия на преливане за разлика от трансгресиите на потъване на сушата. Повдигнатото ниво на световния океан с около 100 - 120 м. Предизвиква огромни материални щети на населението. Под водата остават градове, селища, пристанища и др. Човешки жертви почти няма поради бавното повдигане на нивото на световния океан. Някои изследователи идентифицират трансгресията в Черно море с библейския потоп и определят, че това е станало 5600 г. пр. Хр. Термина потоп за първи път е употребен в Библията и процеса е дефиниран недвусмислено. Това е чрез обилни дълготрайни валежи нивото на световния океан да се повдигни 15 лакътя над сушата с цел унищожаването на човечеството и сухоземната фауна с изключение на богоизбраните. В приложената графика е посочена популацията на човечеството според Библията с пунктирна линия и според демографските изследвания с пълтна линия. Според Библията първия човек и сухоземната

фауна са сътворени едноактно през 4161 г. пр. Хр., които и до сега не са се видоизменяли, не са се появили нови видове и не са изчезвали съществуващите видове. През 2505 г. пр. Хр. се състоял библейския потоп като наказание божие, от който са останали живи Ной, синовете и снахите му и представители на сухоземната фауна.

Пълтната линия в графиката отразява един цикъл от популацията на човечеството между космическата катастрофа (11653 – 11542 г. пр. Хр.) и съвременната 2000 година. Преди катастрофата според демографските изследвания населението на земята е било около 500 мил. След това рязко спада. Обезлюдяването продължава 3000 години до към 8600 г. пр. Хр., когато достига минимума от около 8 мил. човека. Това е на границата на холоцена и плейстоцена. След плавно възраждане и по времето на Христос населението достига до около 250 – 300 милиона. След усвояването на металите и великите географски открития функцията на нарастване на населението бързо се превръща в линейна насочена към безкрайността – към предстояща демографска катастрофа в резултата на появяването на конфликт между популацията и ресурсите, които не са неограничени. За да се достигне нивото на населението до преди космическата катастрофа (500 милиона) са изминали около 10 хил. години, а само за последните 500 години приръста е около 5 милиарда. Сега вече има недостиг на ресурси. Две трети от населението на земята консумира 2 –3 пъти по-малко ресурси спрямо развитите страни. Неминуемо това е предпоставка за социални вълнения. Относително равенство, обаче е невъзможно да се постигне, защото нарастването на населението изпреварва приръста на ресурси. Сега удвояването на населението става за все по-кратки периоди. Човечеството трябва да приведе в хармония

Население 5.5 млд..

приръста на населението с приръста на ресурсите, за да се избегне демографската катастрофа.

Един от най-големите проблеми на човечеството след проблема с изхранването е енергийното осигуряване. При изразходването на енергийни ресурси човечеството прави фатални грешки, които могат да доведат до екологическа катастрофа. 300 – 400 мил. години природата е отнемала от атмосферата въглеродния двуокис и серните съединения и ги е закопавала в земните недра под формата на въглища, нефт и газ. Човечеството сега се е напънало за 300 – 400 години да ги извлече от земните недра и да ги върне в атмосферата. Атмосферата ще стане такава, каквато е била преди 300 – 400 млн. години. Ще може ли човека да съществува в такава среда особено и след масовото унищожаване на горите – консуматора на въглеродния двуокис и доставчика на кислород ?

ЛИТЕРАТУРА

- Библия на вехтия завет. Изд. Св. синод на Българската църква, 1925.
- Войткевис, Г.В. 1984. Геологическая хронология земли. М. Наука, 127 с.
- Гацов, И. 1994. Началото. Археологически институт и музей. БАН, София.
- Гарбовски, А. Загадки на старата история. ДИ "Народна просвета". София, 1980.
- Джеймс, П.Н.Торп. Древни загадки. Издателство "Рива". 1000 София, 2002.
- Керам, К.В. Богове, гробници и учени. Издателство "Български художник". София, 1978.
- Кутюр, К. Човекът. Университет Бордо I. Таланс Франция, 1994.
- Попов, В. Квартернер. Институт по зоология. БАН., София.
- Райън, У.Питман, У. 2000. Ноевият потоп. Славена, Варна, с.257-265.
- Францев, Ю. 1955. Всемирная история. Гиз. Пл. Москва. 530 с.

The influence of Earth's processes on the population of mankind

Atanas Vulchanov

Sofia, Mladost 1, Block 97

ABSTRACT

According to the French Laboratory of Anthropology the first man appeared about 8 mil. years ago. About 6 mil. of them covered the Pliocene – a favorable period for mankind. The following 2 mil. years of the Pleistocene were a heavy trial for man. There were 6 glaciation cycles. The last Würm cycle terminated with a cosmic disaster. Before the disaster, the Moon was a planet. Due to the influence of forces beyond the solar system, the Moon delayed its motion and was captured by the Earth. This resulted in radical changes of the Earth's crust, hydrosphere and atmosphere. Volcanic and earthquake centers were globally triggered. Huge tidal waves with amplitude of hundreds of meters invaded land. The geographic and magnetic poles changed. The population of the planet, about 500 mil. before the disaster, rapidly decreased. The depopulation continued for about 3000 years to 8600 B. C. – the beginning of the Holocene. This was followed by a gradual revival. After the invention of metals and the great geographic discoveries, the population was rapidly increasing and today, based on data from 2000, is over 5.5 bill.

Scientists argue how many years ago man appeared. There is no doubt, however, that hundreds of years ago mankind survived savagery and started to produce fire, to cook his food, to bury his deceased, to produce tools combining stone and wood (axes, spears, arrows with which he did not part – the first private property), to portray scenes of his live (rock paintings). According to Christine Cuture of the French Laboratory of Anthropology, the first man appeared about 8 mil. years ago.

Mankind survived countless local, destructive events of different origin: earthquakes, volcanism, tsunami, glacial and dry periods, typhoons and tornadoes, epidemics, meteoritic impacts, etc. Such events happened and will happen in the future.

The cyclic changes that inscribe in the gravity harmony of the solar system are: changes in the eccentricity of the Earth's orbit every 90-100 thousand years, fluctuations in the inclination of the rotation axis of the Earth in 41 thousand years and changes in the equinox every 21-25 thousand years. The unidirectional action of these factors controls the most radical changes in the Earth climate. The gradual character of these changes gives man the chance to survive through migration and accommodation. There are also vertical movements of the Earth's crust that change the relationships between dry land and water basins (transgressions and regressions).

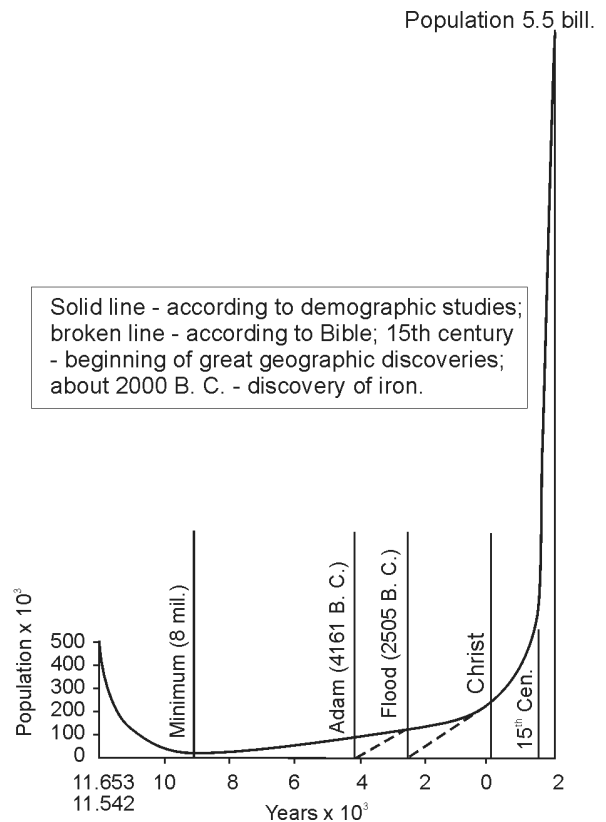
Cosmic disasters are those that disturb the gravity harmony of the solar system and are related to forces beyond its confines. They create huge stresses in the Earth's crust, hydrosphere and atmosphere, trigger globally the earthquake and volcanic activity, form gigantic high and low tidal waves with amplitude of hundreds of meters, change the heat balance, the geographic and magnetic centers, etc. In such cases the price of survival is on account of huge victims (see the enclosed graph). The occurrence of coal at all geographic latitudes, from the Antarctic to Spitzbergen, is a proof for the gigantic changes that accompanied the geological history of the Earth.

If we assume that man appeared about 8 mil. years ago, than he lived 6 mil. years during the Pliocene. This period is characterized by a relatively calmer environment that was favorable for population growth.

The next two mil. years were a heavy trial for mankind. This is the Pleistocene – the glacial period of the Quaternary. Six glacial periods, separated by relatively warm intervals, have been recorded. The duration of the last Würm glacial cycle was about 80 thousand years. About 18-20 thousand years ago, the level of the World Ocean dropped down by about 100-120 m. on account of the glaciation. The glaciers drifted to the 40th parallel and their thickness was over 5-6 km. The Pleistocene terminated with a cosmic disaster to mankind between 11653 and 11542 B. C. The impact has been recorded in different parts of the globe, by different nations and methods. In Egypt 7 solar cycles each 1460 years long were registered between 11542 and 1322 B. C. In Assyria 6 lunar cycles each 1805 years long were recorded between 11542 and 712 B. C. The Mais traced 4

cycles between 11653 and 613 B. C., each 2760 years long. In India, the year 11653 B. C. was assumed to mark the beginning of the lunar-solar cycles. It is not accidental that the memory of mankind, preserved in the form of Holy Scriptures, myths and legends, does not extend beyond periods of cosmic disasters. Mankind had to pass secondary savagery in the struggle for survival. This is the time when mammoths, hairy rhinoceros, cave lion, saber-toothed tiger and other mammals extinguished.

According to a hypothesis, the moon was a planet with an orbit very close to that of the Earth. Under the influence beyond the solar system, it retarded its motion and was captured by the Earth while Mercurius and Venus became planets. This is thought to be a probable reason for the cosmic disaster. In the Holy Scriptures, myths and legends it is said that before the disaster there was no Moon, i. e. there were no lunar and solar eclipses. The Egyptians registered 350 solar and over 830 lunar eclipses that, if summed up back in time, will reach the time of the cosmic disaster (11653-11542) when the Moon was born and the count of lunar-solar cycles began.

The beginning of the Holocene (about 8600 years B. C.) was marked by a rapid warming of the climate. The glaciers redraw to the poles. The level of the World Ocean uplifted by about 100-120 m at 10-12 m per year. Probably this was the time when the Mediterranean Sea, the Sea of Marmora and the Black Sea were still separate basins. It is well known that the Afro-Arabian continent periodically collided with the Euro-Asian continent. As a result of the clockwise rotation of the Afro-Arabian continent, the Gibraltar strait closed and the Red Sea opened. The contact between the Andalusian and Atlas Mts. was a labile zone. As a result of the high water level, the ocean invaded the Mediterranean Sea. The higher level of the Mediterranean Sea opened the Dardanelle. The higher level of the Sea of Marmora Sea opened the Bosphorus and the water level of the Black Sea reached that of the World Ocean. This is a typical "overflow" transgression in contrast to transgressions related to subsidence of dry land. The elevated level of the World Ocean by about 100-120 m caused huge material losses to the population. Cities, settlements, ports, etc. were covered by seawater. Practically, there were no human victims due to the slow rise of the World Ocean level. Some researchers assume that the transgression of the Black Sea is identical to the flood as described in the Bible in 5600 B. C. The term flood was used for the first time in the Bible and the process was defined unequivocally. Heavy and long lasting rains raised the level of the World Ocean by 15 elbows above dry land with the aim to destroy mankind and the terrestrial fauna with the exception of those chosen by God. The enclosed graph shows the

population growth according to the Bible (broken line) and demographic studies (solid line). According to the Bible, the first man and the terrestrial fauna were created in one act in 4161 B. C. Until now they did not evolve, no new species appeared and no existing species disappeared. The Bible flood in 2505 B. C. was a God punishment from which only Noah, his sons, daughters in law and representatives of the terrestrial fauna escaped.

The solid line in the graph portrays a cycle in the population trend between the cosmic disaster (11653-11542) and the present 2000-year. According to demographic data, the population of the Earth before the disaster was about 500 mil. Later it rapidly decreased. This process continued for 3000 years until 8600 B. C. and reached a minimum of about 8 mil. at the boundary between the Holocene and the Pleistocene. This was followed by a gradual revival and at the time of Jesus Christ the population increased to about 250-300 mil. After mastering the metals and after the great geographic discoveries, the increase of population rapidly turned to a line trending to infinity – to a forthcoming demographic disaster as a result of the conflict between population and natural resources which are not unlimited. In order to reach the level of population before the cosmic disaster (500 mil.), about 10 thousand years were needed while the increment during the last 500 years is about 5 bill. Now we suffer shortage of resources. About two thirds of the population of Earth consumes 2-3 times less resources as compared to the developed countries. This is inevitably a prerequisite for social disturbances. A relative balance, however, is not possible since the increase of population is faster than the increment of resources. Now, the redoubling of population occurs in much shorter intervals. Mankind should bring in harmony the growth of population and of resources to avoid a demographic crisis.

One of the most serious problems of mankind next to the nourishing problem is that of energy supply. Mankind makes fatal mistakes in the use of energy resources and this may lead to an ecological catastrophe. For a period of 300-400 mil. years nature robbed the atmosphere from carbon dioxide and sulfur compounds and buried them in the Earth crust in the form of coal, oil and gas. Mankind extracted them for 300-400 years to return them to the atmosphere. The atmosphere will become the same, as it was 300-400 mill. years ago. Could man exist in such an environment and particularly after the mass destruction of woods – the major consumer of carbon dioxide and supplier of oxygen?

REFERENCES

- Cuture, C. 1994. *The Man*. – *University of Bordeaux I, Talans, France*.
- Frantzev, J. 1955. *World History*. – *Giz. Pl., Moscow*, 530 p.
- Gabrovski, A. 1980. *Puzzles of Ancient History*. – *Narodna prosveta, Sofia*.
- Gatsov, I. 1994. *The Beginning*. – *Archaeological Institute and Museum, Bulg. Acad. Sci., Sofia*.
- James Thorp, P. N. 2002. *Ancient Riddles*. – *Riva, Sofia*.
- Keram, K. B. 1978. *Gods, Tombs and Scientists*. – *Bulg. Hudozhnik, Sofia*.
- Popov, V. *The Quaternary*. – *Inst. of Zoology, Bulg. Acad. Sci., Slavena, Varna*.
- Raian, W., Pitman, W. 2000. *The Noah's Flood*. – *Slavena, Varna*, 257-265.
- The Bible of the Old Testament*. 1925. – *Publ. House of the Bulg. Holly Synod*.
- Voitkevis, G. B. 1984. *Geological Chronology of the Earth*. – *Nauka, Moscow*, 127 p.